

dobytkem a zemědělcem ani samotného velkoobchodníka s dobytkem, takže výjimka upravená v tomto ustanovení nemůže být rozšířena i na vozidla přepravující živá zvířata přímo z hospodářství na místní jatka.

(¹) Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

**Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 12. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
Rechtbank Amsterdam — Nizozemsko) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného proti TC**

(Věc C-492/18 PPU) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Justiční spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkací rozkaz — Článek 12 — Držení vyžádané osoby ve vazbě — Článek 17 — Lhůty pro přijetí rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu — Vnitrostátní právní předpis, podle kterého se výkon vazby i bez návrhu přerušuje po 90 dnech od zatčení — Konformní výklad — Stavení lhůt — Listina základních práv Evropské unie — Článek 6 — Právo na svobodu a bezpečnost — Různé výklady vnitrostátního právního předpisu — Jednoznačnost a předvídatelnost“)

(2019/C 131/19)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastník původního řízení

TC

Výrok

Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy musí být vykládáno v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, které stanoví všeobecnou a bezpodmínečnou povinnost propustit vyžádanou osobu, která byla zatčena na základě evropského zatýkacího rozkazu, jakmile uplyne lhůta 90 dní od jejího zatčení, existuje-li velmi vážné nebezpečí, že uteče, přičemž toto nebezpečí nelze snížit na přijatelnou úroveň žádnými vhodnými opatřeními.

Článek 6 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní judikatuře, která umožňuje ponechání vyžádané osoby ve vazbě po dobu delší, než je těchto 90 dní, a to na základě výkladu tohoto vnitrostátního ustanovení, podle něhož se během uvedené lhůty stává, pokud se vykonávající justiční orgán rozhodne, že předloží Soudnímu dvoru Evropské unie žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo že vyčká na odpověď na předběžnou otázku, kterou položil jiný vykonávající justiční orgán, nebo že přijetí rozhodnutí o předání odloží, jelikož by ve vystavujícím členském státě mohlo existovat skutečné nebezpečí výkonu vazby za nelidských nebo ponižujících podmínek, jestliže tato judikatura nezajišťuje soulad uvedeného vnitrostátního ustanovení s rámcovým rozhodnutím 2002/584 a lze z ní dovodit různé závěry ohledně doby trvání vazby.

(¹) Úř. věst. C 381, 22. 10. 2018.